॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ बुद्धिमोहंबुद्धिवैकल्यं त्वरासंभावितःत्वरावशः

ऋत्विग्भिःसहितोधीमानेवमीजेसभूमिपः॥ ततस्तुऋत्विजश्चास्यधूमव्याकुललोचनाः॥ २० ॥ कालेनमहताखिन्नास्तत्यजुस्तेनराधिपं ॥ ततःप्रचोदयामासऋत्विजस्तान्महीपतिः ॥ २१ ॥ चक्षुर्विकलतांप्राप्तानप्रपेदुश्चतेक्रतुं ॥ ततस्तेषामनुमतेतद्विप्रैस्तुनराधिपः॥ २२ ॥ सत्रंसमापयामासऋत्विग्भिरपरैःसह॥ तस्यैवंवर्त्तमानस्यकदाचित्कालपर्यये॥ २३ ॥ सत्रमाहर्त्तुकामस्यसंवत्सरशतंकिल ॥ ऋत्विजोनाभ्यपद्यंतसमाहर्त्तुंमहात्मनः॥ २४ ॥ सचराजाऽकरोद्यत्नंमहांतंससुहृज्जनः॥ प्रणिपातेनसांत्वेनदानेनचमहायशाः ॥ २५ ॥ ऋत्विजोऽनुनयामासभूयोभूयस्त्वतंद्रितः ॥ तेचास्यतमभिप्रायंनचक्ररमितौजसः ॥ २६ ॥ सचाश्रमस्थान्राजर्षिस्तानुवाचरुषाऽन्वितः॥ यद्यहंपतितोविप्राःशुश्रूषायांनचस्थितः ॥ २७॥ आशुत्याज्योऽस्मियुष्माभिर्ब्राह्मणैश्चजुगुप्सितः ॥ तन्नार्हथक्रतुश्रद्धांव्याघातयितुमद्यतां॥ २८॥ अस्थानेवापरित्यागंकर्तुंमेद्विजसत्तमाः ॥ प्रपन्नएववोविप्राःप्रसादंकर्त्तुमर्हथ ॥ २९ ॥ सांत्वदानादिभिर्वाक्यैस्तत्त्वतःकार्यवत्तया ॥ प्रसादयित्वावक्ष्यामियन्नःकार्यंद्विजोत्तमाः ॥ ३० ॥ अथवाहंपरित्यक्तोभवद्भिर्द्वेषकारणात् ॥ ऋत्विजोऽन्यान्गमिष्यामियाजनार्थंद्विजोत्तमाः॥३१॥ एतावदुक्त्वावचनंविररामसपार्थिवः॥यदानशेकूराजानंयाजनार्थंपरंतप॥३२॥ ततस्तेयाजकाःक्रुद्धास्तमूचुर्नृपसत्तमं॥ तवकर्माण्यजस्रंवैवर्त्ततेपार्थिवोत्तम ॥ ३३ ॥ ततोवयंपरिश्रांताःसततंकर्मवाहिनः ॥ श्रमादस्मात्परिश्रांतान्सत्वंनस्त्यक्तुमर्हसि ॥ ३४॥ बुद्धिमोहंसमास्थायत्वरासंभावितोऽनघ ॥ गच्छरुद्रसकाशंत्वंसहित्वांयाजयिष्यति ॥ ३५ ॥ साधिक्षेपंवचःश्रुत्वासंक्रुद्धःश्वेतकिर्नृपः ॥ कैलासंपर्वतंगत्वातपउग्रंसमास्थितः ॥ ३६ ॥ आराधयन्महादेवंनियतःसंशितव्रतः ॥ उपवासपरोराजन्दीर्घकालमतिष्ठत॥ ३७॥ कदाचिद्द्वादशेकालेकदाचिदपिषोडशे ॥ आहारमकरोद्राजामूलानिचफलानिच ॥ ३८ ॥ ऊर्ध्वबाहुस्त्वनिमिषस्तिष्ठन्स्थाणुरिवाचलः ॥ षण्मासानभवद्राजाश्वेतकिःसुसमाहितः ॥ ३९ ॥ तंतथानृपशार्दूलंतप्यमानंमहत्तपः ॥ शंकरःपरमप्रीत्यादर्शयामासभारत ॥ ४० ॥ उवाचचैनंभगवान्स्निग्धगंभीरयागिरा॥ प्रीतोऽस्मिनरशार्दूलतपसातेपरंतप॥ ४१ ॥ वरंवृणीष्वभद्रंतेयंत्वमिच्छसिपार्थिव ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंरुद्रस्यामिततेजसः॥ ४२ ॥ प्रणिपत्यमहात्मानंराजर्षिःप्रत्यभाषत ॥ यदिमेभगवान्प्रीतःसर्वलोकनमस्कृतः॥ ४३ ॥ स्वयंमांदेवदेवेशयाजयस्वसुरेश्वर॥एतच्छ्रुत्वातुवचनंराज्ञातेनप्रभाषितं॥४४॥

अस्मदीयश्रमाज्ज्ञानादित्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

Digitized by Google